

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Svccinctam Doctrinarum Asceticarum Svmmam Comprehendens - Quam
ad majorem omnium in Ascési proficere cupientium utilitatem ac
subsídium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

§. 2. De Oratione Vocali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48214)

rum, nudum, mendicum, famelicum, ab omnibus
 derelictum constituat: si affectibus potius volunta-
 tis quàm discursibus intellectus insistatur: si non in
 generalibus duntaxat terminis consistendo, sed ad par-
 ticularia descendendo, virtutis cuiuspiam exercitium,
 aut vitij fuga proponatur: si circa eandem materiam
 magis necessariam, per plures dies meditatio continue-
 tur. Quæ omnia falius explicata apud Rodriquez
 videri possunt.

De Oratione vocali in specie.

XI. De hac speciatim sequentia nôsse debet
 Alceta. 1. Quis sit scopus illius, videlicet *Laudare*
 DEUM & Sanctos illius: *Varias gratias à DEO &*
Sanctis petere: varios virtutum actus exercere, aut cer-
tè earundem eliciendarum propositum concipere. 2.
 Quis solidus & optimus sit, hanc orationem peragen-
 di, videlicet is, quem S. David suasit, dum dixit: *Psal-*
lite DEO nostro, psallite Regi nostro, psal-
lite: quoniam Rex omnis terræ DEUS, psallite sa-
pienter. Ubi quinquies repetito verbo *psallite*, infi-
 tuare videtur voluisse, quoad *habitum & situm corpo-*
ris reverenter: quoad vocem distinctè, & non præci-
pitanter: quoad memoriam attentè: quoad intelle-
ctum intelligenter: quoad voluntatem ardentè & de-
votè esse orandum, quod præstabitur, si affectus in
ipsa oratione contenti, præcipuè gratulationis, dolo-
ris, timoris, fiduciæ, desiderij, amoris eliciantur, &
interna quædam ac singularis reverentia SS. JESU &
MARIÆ nominibus, & ad versum Gloria Patri Ec.
rehibeatur. 3. Quanti facienda sit hæc oratio, quan-
 P 2 tâque

tâque adedè diligentîâ ac reverentiâ peragenda, cum
 rê homines nos, quid oremus, sicut oportet, ne
 mus; qui autem scrutatur corda, sciat, quid desit
 Spiritus, quia secundùm DEUM postulat; atq;
 deò Breviarium & alij similes libelli sint quasi
 nes à S. Spiritu compositæ, & dictatæ; si ergo
 ceptor summo opere dolet, si oratio ab ipso magis
 bore composita, non ea, quâ decet, membrorum
 vocis moderatione decentiâque recitetur; quod
 magis displicebit Spiritui Sancto, si orationes
 dictatæ oscitanter, & parùm decorè persolvantur.

C A P U T I V.

DE CONTEMPLATIONE ET COGNITIONE DEI.

I. Est divinarum perfectionum & attributorum
 intuitiva cognitio; quæ ut facilius obtineatur, quatuor
 de illa bene consideranda sunt Ascetæ, de quibus
 Natura, Materia, Instrumenta, Effectus; de quibus
 fusiùs agunt Scriptores, sed hoc loco breviter
 xat indicanda sunt, quæ magis necessaria sunt
 nam reliqua magis experientia, quàm multis præparatis
 addiscuntur.

II. Naturam itaque Contemplationis quæ
 tinet, Communis omnium, inquit P. Hugo Rossetus
 3. c. 26. sect. 1. qui de contemplandi actu sententiam
 fensus est, nomen hoc pressè ac propriè indicare
 dam rationem res sibi objectas fixè inspiciendi, quod
 intimè velis penetrare; sic enim oculorum sententiam
 fectè aliquid cognoscimus, quando omnibus alijs
 etis uni illi totam visus aciem intendimus.